

- 20 éve halt meg Dénes Ferenc
- Kezddődnek a missziókerületi találkozók
- A hívő és az alkohol
- Tudósítások: fúvóstalálkozó, lelkipásztor-beiktatás, lelkipásztori hét
- Fiatalok

Köszönöm...

A lét sors-taván átzúgó szelet,
A jajba göngyölt sok szereretet,
Ábrándos álmok bús elmúlását,
Rohanó lábam megállítását,
A kétségek közt vergődő hitet,
A gondok árját, a vérző szívet,
A sóhaj, ami próbák közt vész el,
A fájdalmat, mit életem észlel,
A kemény próbát,
Mely porba döntött,
Nagy kegyelmedet,
Mely rám kiömlött,
A most érkező őszi képet,
Mely küszöbömre már rálépett,
A növekvő sok őszi árnyat,
S mi menny felé vonz
– a lelki szárnyat,
A sötét felhőt, mely egem födi,
A könnyzáport, mi arcom öntözi,
S azt, hogy velem vagy
fájdalmak hídján,
A próbák közt lehajolsz hozzám
És átsegítesz vészen, viharon,
Míg révbe jut az életcsónakom,
S kebledre zársz, amint elköltözöm:
ISTENEM, KÖSZÖNÖM!

Dénes Ferenc

Szentek és Mindenszentek

Közösségünk minden év novemberének első vasárnapját az örökélet vagy örökkévalóság vasárnapjaként tartja számon. Válasz is lehetne ez a katolikusok között meghonosodott Mindenszentek ünnepére, és az ehhez kapcsolódó „halottak napja” néven meghonosodott szokásra, amely később az egész magyarság körében elterjedt. Mivel a helyi tradíciók többé kevésbé tudatosított hatása alatt ilyenkor közülünk is sokan kilátogatnak a temetőkertbe szeretteik sírjához, fontosnak tartottuk foglalkozni ezzel az eseménnyel. Természetesen nem kívánjuk csorbítani a szép őszi estében meggyulladó sokezer gyertya lenyűgöző képét, és az ünnepontás sem áll szándékunkban, de az esemény kapcsán felvetődő kérdéseket nem kerülhetjük meg.

November 1-én a katolikus hívők Mindenszentek napját ünneplik, a mennybe jutott szenteknek állítva emléket. Ez az ünnep nem a Biblia tanítására, hanem az emberek hagyományaira épül, ezért fontos egy-két elemét megvilágítani, hogy a kétértelmű szokások helyett az istenimádat valószínűleg meg az életünkben.

Mivel a Mindenszentek ünnepe eredetét tekintve összefonódik a Samhain ősi kelta pogány ünneppel, nem gondoljuk, hogy az a legcsekélyebb mértékű áldást is jelentette

volna, vagy jelentené a keresztyén-ségnek. Azzal sem értünk egyet, ami a katolikus ekleziológiai tanításban áll, hogy létezik az egyháznak egy olyan része, amely a tisztítóhelyen várakozik, hogy a közbenjárás következtében bejusson a mennyi dicsőségbe.

Néhány szó a „szentekről”

A Mindenszentek litániájának elemzése segítségünkre lehet abban, hogy jobban megértsük, miért is nem fogadhatjuk el ezt az ünnepet.
(folytatás a 3. oldalon)

Szerkesztőváltás a Szeretet-nél

Aszó elszáll, az írás megmarad! – hangzik a latin eredetű mondás. Az ember természetéhez tartozik a felejtés. Ebből fakadóan könnyen és sokszor hamar elfejtjük azt, amit hallunk. Nem hiába adta Isten parancsba prófétáinak, szolgálóinak sokszor azt, hogy írják le mindazt, amit hallottak Tőle. Az írást az ember újból és újból elő tudja venni, és emlékeztetheti abból magát arra, amit halott. Ezt a szerepet töltik be a különböző keresztyén sajtótermékek is, mint például a szövetségünk által kiadott *Szeretet* havilapunk. Szilágyi László testvért közösségeinkben legtöbben jól ismerik. Testvérünk hosszú éveken keresztül gondoskodott a Szeretet-lap megszerkesztéséről, azért, hogy a gyülekezeteink tagjai ne csak hallják a jó híreket, buzdításokat, igei magyarázatokat, biznyságtévesztéseket, hanem olvassák is azokat. Hűségesen végezte ezt a munkát idáig, egészen addig, amíg ereje, kora és lehetősége engedte. Most elérkezett a nyugdíj, a pihenés ideje. Az Úr áldja meg testvérünket, és szeretnénk most a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének nevében is kifejezni őszinte elismerésünket és köszönetünket testvérünk felé mindazért az áldozatos munkáért, amelyet évről évre vállalt csak azért, hogy hónapról hónapra a testvériség kezébe juthasson a Szeretet kiadványa.

Ezzel egyidejűleg szeretnénk most hivatalosan is tudatni kedves gyülekezeteinkkel azt, hogy a Szeretet lapnak új felelős szerkesztője van Gönczi Géza testvérünk személyében. Ezzel a felelősséggel együtt testvérünkre több feladat is hárul a jövőben, hiszen a Szeretet lap szerkesztése mellett a vezérfonal, az áhítat, a határidőnapló és szövetségünk weboldalának szerkesztése is az ő feladata lesz. Tudjuk, hogy Isten segítségére van szüksége Géza testvérnek ebben a munkában. Azért, hogy örömmel és hatékonyan végezhesse ezt a feladatot és munkát, buzdítjuk az egész testvériséget, hogy hordozzuk őt imáinkban, és legyünk közreműködők a Szeretet lap szerkesztésében, amikor erre lehetőséget kapunk.

Vágyunk az, hogy a Szövetségünk által kiadott sajtótermékek olyan eszközök lehessenek gyülekezeteink életében, amelyek az Úrhoz visznek közelebb, és amelyek Isten nevét emelik magasba. Az Úrnak jókedve és kegyelme legyen rajtunk és velünk!

János Csaba,
kommunikációs
alelnök

Köszöntöm a Szeretet olvasóit! A lap leköszönő fő-szerkesztőjének, Szilágyi Lászlónak az elköszönő írását olvasva az előző számban, nyilvánvaló volt, milyen nehéz néhány sorban összefoglalni 25 év szerkesztői munkáját. Mert még a tömör fogalmazás után is látszik, mennyivel több munka, felelősség, és emberi kapcsolat van benne ebben a 25 évben.

Ma, amikor a média már valódi hatalom, egyikünknek sem kell bizonygatni a nyilvánosan kimondott, vagy leírt szó erejét. Mennyivel inkább így van ez egy hívő keresztyén közösségnél. Az Újszövetség szerint ugyanis „a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által”. A Szeretet 3000 MEGRENDELŐJE e két okból sem kis nyilvánosság, tehát, és NEM KICSÍ ERŐ. Az elmúlt néhány hónapban, amit a szerkesztőségben töltöttem, láttam, mekkora elégtétel a szerkesztőnek, amikor a Szeretet postára kerül, és rövid időn belül kezébe vehetik az olvasók. Erő, hogy megrendelik,

A Szeretet ereje

elolvassák, és sokféleképpen hozzájárulnak, hogy a lap tartalmas és aktuális maradjon. Azt is örömmel tapasztalom, hogy a lelkipásztorok, vezetők közül is egyre többen ismerik fel, mennyire fontos, hogy gyülekezetük eseményei megjelenjenek a lapban, és egyre többen olvassák. Ez a Szeretet ereje.

Erő – most, személyesen – a leköszönő szerkesztő biztatása, de az is, hogy a Szövetség vezetőinek, irodai munkatársainak – és reményeim szerint olvasótáborának – támogatását élvezem.

A Szeretet ereje a szeretet újszövetségi „szupertörvénye” – „szeresd az Urat, és szeresd felebarátodat” –, amely tíz ószövetségi parancsot foglal bele egy mondatba. Gyakoroljuk ezt, testvérek!

Végül, de nem utolsó sorban a Szeretet ereje Isten Igéje, amit ez a közösség annyira szeret és értékel, hogy sokszor külső és belső konfliktusokat is felvállal érte. Az az Ige, amely már az ana- előtaggal kezdődő korától meghatározta a hitét és az istentiszteletét, és ma meghatározza ezt a havilapot.

Gönczi Géza

CV. 1995-96-ban tanultam újságírást és tördelést neves budapesti újságíróktól Nagyváradon. Ezt megelőzően már szerkesztettem a Harmatcseppek gyermeklapot Zilahon. A 2000-es évek fordulóján a Szeretet tördelését végeztem több éven át, majd 2004-2007 között a Mustármagot szerkesztettem és tördeltem. A Szövetségnél 2014 augusztusától dolgozom ismét, mióta a szervezet weboldalának fejlesztésével és szerkesztésével bíztak meg a testvérek. Miután Szilágyi László idén a nyugdíjba vonulás mellett döntött, a Szövetség vezetői engem kértek fel a Szeretet szerkesztésére.

(folytatás az 1. oldalról)

Ennek a litániának öt része van: az első rész az Istenhez való könyörgéssel kezdődik, többször ismételve az „Uram irgalmazz nekünk!” kifejezést. A második részben a szentek segítségül hívásáról olvashatunk, akik között az első „természetesen” a „Szentséges Szűz Mária”, majd a többi szentek következnek, beleértve a pátriárkákat, a prófétákat, az apostolokat, a tanítványokat, a vértanúkat, a püspököket és tanítókat, a papokat és szerzeteseket, valamint a „világi szenteket”. Ezek felsorolása természetesen szelektíven történik, de helyet kap közöttük Szent Patrik,

hogy a halál után van élet, de azt is elfogadjuk, hogy elhunyt szeretteinket el kell engednünk, és velük majd, csak a feltámadáskor fogunk találkozni. Kapcsolatot tartani velük tehát nem tudunk, és ne is akarjunk, mert az már a halottidézés, vagy szellemidézés gyakorlatát jelentené, amely nem semleges dolog, hanem ördögi tevékenység. Amikor Isten a szellemidézésről beszél az ő népének Mózes idejében, akkor ezt szigorúan megtiltja, és azt mondja: „ne legyenek köztetek ilyenek” (5Móz 18:11). Később, Ézsaiás prófétán keresztül is figyelmeztet: „Ha majd azt mondják nektek, hogy forduljatok a halottidéz-

hanem a templomokba is bekerültek a holttestek, hiszen oda temették el őket, ami a halotti kultusznak olyannyira kedvezett, hogy még az iszentiszteleteken is helyet kapott a megholtakra való emlékezés, és a hozzájuk való imádkozás. A reformáció idején ezen a területen volt egy olyan megújulási folyamat, hogy az erekyetiszteletet mélyen elutasították a reformátorok. A II. Helvét hitvallás a református egyházban így fogalmaz ezzel a témával kapcsolatosan: „Még kevésbé hisszük, hogy a szentek földi maradványait imádni vagy tisztelni kellene...”

Hogy állunk ezen a területen napjainkban? Mennyire hat ránk esetenként a többség vallásos gyakorlata? Vagy elindulunk mi is egy szál gyertyával a temetőkertbe, hogy bizonyítsuk azt, hogy tiszteljük halottainkat? Lehet, hogy egyesek tiltakoznak, és azt mondják, hogy csak emlékeznek, és szó sincs halotti kultuszról vagy halottakhoz intézett imáról, de higgyük el, hogy a világ szemében teljesen közömbös az, hogy ki milyen indítékkal vonul ki a temetőkertbe, mert ő nem tudja és nem is akarja szétválasztani az eltérő gyakorlatokat. Vajon Istennek tetsző áldozat történik a temetőker-
tekben?

Meddig hagyomány?

Ha Isten tulajdonba vett népe vagyunk, – és azok vagyunk, meg azok szeretnék ezután is maradni –, akkor vigyáznunk kell, hogy ne legyünk soha leterhelve olyan egyházi szokásokkal és hagyományokkal, amelyek eredete nem köthető Krisztus tanításához vagy az apostoli gyülekezet gyakorlatához, különösen szellemi vonatkozásban. Emlékezzünk az Úr Jézus szavaira: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!” (Mt 3:10).

Veress Ernő

A zsidó nép tudomásul kellett vegye, hogy Isten elvárja tőlük, hogy minden problémájukban egyedül hozzá forduljanak.

Szent Benedek, Szent István király, vagy éppen Szent Mónika is. A nevek felsorolása után a következő kérdés hangzik el: „Könyörögjete érettünk!” Nos, ehhez nem is kell részletesebb magyarázatot fűznünk, hiszen a Biblia sehol sem tanít arra, hogy a szentekhez imádkozzunk, ahogyan az emberek „szentté avatása” is elfogadhatatlan gyakorlat. Isten gyermekei a Szentírás szerint mind szentek kell, hogy legyenek! A litánia harmadik része az imádkozó Krisztust hívja segítségül, a negyedikben pedig a különféle szükségletekért imádkozik, végül – az ötödik, befejező részben – a „Krisztus hallgass meg!” vagy az „Irgalmazz nekünk!” fohász hangzik el.

Plusz egy probléma

Egy másik felvetődő probléma a Mindenszentek napjával kapcsolatosan a halotti kultusz jelensége. Tudjuk, hogy ez a gyakorlat sok ezer évre tekint vissza, és már az egyiptomiak körében is népszerű volt. De vigyáznunk kell, hogy minket, keresztyéneket meg ne fertőzzenek az ilyen szokások, hiszen mi az élet és a feltámadás oldalán állva hirdetjük, hogy Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké (Mt 22:32). Valljuk,

zűkhöz és jövőmondókhoz, akik suttognak és mormolnak, ezt feleljék: Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A holtakhoz kell fordulni az élő helyett?” (Ézs 8:19). Láthatjuk tehát, hogy az Ószövetségben a zsidó nép tudomásul kellett vegye, hogy Isten elvárja tőlük, hogy minden problémájukban egyedül hozzá forduljanak. A halotti kultusz ezért nem is kapott helyet Isten választott népe között!

A keresztyénség első néhány századában is óvakodtak minden olyan gyakorlattól, ami a halotti kultuszra mutatott volna. Az üldöztetés első három századában a mártírok testét tisztességgel eltemették, de nem őrizgették, és nem is imádkoztak a sírjaiknál. Idővel azonban a megtérő pogányok magukkal hozták szokásaikat, például azt, hogy az igaz rómainak kötelessége évente legalább kétszer kimenni a temetőbe, és ott áldozatot bemutatnia meghalt rokonai sírjánál. Eleinte nagy felháborodást váltott ki minden halott-tisztelet az egyház életében, de lassan-lassan már az is megtörtént dolog lett, hogy az elhunytakat nem temették el, hanem csontjaikat bevitték a házakba, és ott őrizgették. Évszázadokkal később már nemcsak a házakba,

Fotó: Cross Studio

Húsz zenekar harsogó kürtje

„Eszni fog-e, vagy sem?” tevődött fel egyre gyakrabban a kérdés. A választ azonban egyikünk sem tudta, még az utolsó keddi gyűlésen sem, amit a szervezőbizottság ismét a gyülekezeti irodában tartott.

Az esős idő ellenére sem csüggedtünk, Istenre bíztuk az eseményt és közben készültünk: csütörtökön az imaházból ügyes fiúk és férfiak hordták a székeket a fenti termekből le az udvarra, ahol a lányok megtörölték ezeket. Pénteken jött az autó, felpakolták és kivitték a térre, ahol a fúvószenekar tagjai elrendezték azokat kinti összejövetelhez. Az imaházban, imaóra után az asszonyok és a lányok nagy szorgalommal pucolták a krumplit, hagymát, répát, darabolták a húst a finom ebédhez. Hamar este lett, és aztán reggel...

Eljött a várva várt nap! Szombat, szeptember 26. Már nem volt kérdés az időjárás, mert Isten az Ő bölcsességével eldöntötte: egész éjjel és reggel esett, tehát a Hetedik Baptista Fúvós-találkozót bent tartjuk, a szatmárnémeti „G.M. Zamfirescu” kultúrházban. S bár a helyeket pontosan elosztottuk a zenészeknek, és mindenkinek megvolt a helye, mégis volt egy kis aggodalom: Hogy fog hallatszani? Milyen lesz az akusztika?

Sorra érkeztek a vendégek, akiket a helybeliek kávéval és kaláccsal fogadtak, és irányítottak be az előadótérbe. A bevezető szavak után felcsendült az első közös darab... és meglepően jól hangzott! Jó volt a terem akusztikája, a zenekarok egységesen fújtak, egy nagy zenekarrá alakult a 20 különböző helyszégből érkezett zenekar! A képviselt helységek között volt Nagyvárad, Arad, Szalárd, Hadadnásd, Szilágysámson, Nagybánya, Kémer, Szilágynagyfalu, Szilágybagos, Kraszna, Zilah, Szilágypercesen, Szilágyballa, Sarmaság, Székelyudvarhely, Szamosújvár, Szilágygyerkesd, Magyarlóna, Budapest, és Szatmárnémeti. Felemelő érzés volt látni és hallani a több mint 470 zenészből álló baptista zenekart!

Megtisztelő volt, hogy városunk vezetősége részéről eljött Dr. Roca Radu alpolgármester úr, az RMDSZ részéről pedig Pataki Csaba elnök, szenátor, Kereskényi Gábor parlamenti képviselő, és Altfatter Tamás alprefektus. Mindannyian nagyon jól érezték magukat köztünk. A Szatmári Református Egyházmegye esperese Kovács Sándor lelkész úr is részt vett a találkozón, és nagyon értékesnek találta ezt a zenei összefogást.

A program sűrű volt, de gördüléke-

nyen, egymás után hangzottak fel a zeneszámok. Minden zenekar 7 percet kapott délelőtt, amit egy vagy két zeneszámmal tölthetett ki. Mindenki igyekezett betartani az időt, 11 közös darab hangzott el egész nap, és ezek között 4-5 egyéni zeneszám.

Az áhítatot Kiss Zoltán bihari díszes lelkipásztor vezette, amely után Budai Lajos székelyudvarhelyi, Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztorok, és Ivánitzki István szatmárnémeti, valamint Vékás Zsolt kisgalambfalvi gyülekezeti vén imádkoztak hangosan Isten áldásáért. Délelőtt az igehirdetés szolgálatát Borzási István krasznai lelkipásztor végezte, az Őszövetségben található hét trombitásztól véve alapul, amit alkalmazott mai életünkre. Délelőtt bizonyosságot tett még Bokor Barnabás nagyváradai karnagy is, arról hogyan vezette őt Isten a zenei pálya felé, és hogyan tehetett bizonyosságot Jézusról sokféle körülmény között. Az ebédszünetben mindenki hamar ételhez juthatott, mivel a testvérnők és lányok ügyesen szervezve álltak a bejáratoknál, és 4 helyen is tálaltak. A vendégek állva vagy a kultúrház tágas, többszintes előcsarnokában ülve fogyaszthatták el ebédjüket, a hasábkrumplit pörkölttel, savanyúsággal és zsömlével. 800 adag ételt készült. Mindenből jutott bőven, (folytatás a következő oldalon)

elég volt és nagyon finom. Miközben a kulturház előtt kávézhattunk és beszélgettünk testvéreinkkel, megfogalmazódott, hogy mielőtt hazamennének a zenekarok, jó lenne a kinti téren is fújni néhány közös darabot. Ha az Úr akarja, és nem esik az eső, akkor meglesz – mondtuk!

A délutáni alkalmat idejében megkezdtük, de ezen már minden zenekar csak 4 percet kapott az egyéni darabokra. A közös darabok felemelőek voltak, az egyéni számok gyönyörűek, látszott, hallatszott hogy gyakoroltak, készültek a résztvevő zenekarok a találkozóra. Nagyon kedves, családias légkör alakult ki. Az igehirdetés szolgálatát Király Tibor lelkipásztor testvér végezte, és szívhez szólóan kérte a hallgatóságot, hogy készüljünk az utolsó trombitaszóra, amikor meg kell állni Isten előtt. Majd egy szép momentum következett, amikor a karmesterek átvehették plakettjüket. Ezt a kis emléket minden fúvóstalálkozóról hazavihetik a résztvevők, hogy további komoly szolgálatra serkentse őket. Aztán a befejező ének és ima után – mivel már elállt az eső – kimehettünk a főtérre, ahol közösen dicsérhettük Istent. Nagyon szépen hangzott! Hála érte Urunknak!

Utólag is köszönetet mondunk mindenkinek, aki részt vett a szervezésben vagy bármilyen más szolgálatban, minden gyülekezetnek és zenekarának, akik komolyan vették és készültek erre az ünnepre, nem utolsó sorban pedig köszönet és hála a mi Urunknak és Istenünknek azért, mert velünk volt, és mindent jobban irányított, mint ahogy mi azt kérni tudtuk!

Szűcs Sándor

Lelkipásztor-beiktatás Krasznán

Közlemények

■ **Pontosítás.** Kérjük azokat, akik átutalással fizetik az Szeretet előfizetését és a sajtótermékeket, írják rá az átutalásra, hogy „**Donatie pentru revista Szeretet**”, és később, telefonon vagy e-mailben pontosítsák, hogy ez előfizetés. Köszönjük! (**Bernáth Bálint**)

■ **Harmatcseppek-rendelés.** A gyermekmunkában foglalatoskodó testvéreink a következő évben is szeretnék kiadni a Harmatcseppek gyereklapot, évente legalább négy alkalommal. Ehhez viszont tudniuk kell, hányan igénylik a lapot. Kérjük a testvéreket, hogy **A SZÖVETSÉG SAJTÓTERMÉKEINEK MEGRENDELŐ ÍVÉRE KÉZZEL ÍRJÁK RÁ a HARMATCSEPPEK** megrendelőinek számát! (**VISZ**)

■ **Női imanapi gyűjtés.** Még véglegesítésre vár a Női Szakosztály választásának eredménye, ezért csak a Szeretet következő számában tudunk pontos elérhetőséget, bankszámlát adni, ahová az imanapi gyűjtéseket be lehet küldeni. (**Női Szakosztály**)

■ **A nagyváradi 1. sz. gyülekezet ÚJ BANKSZÁMLA-SZÁMA:** BCR RO97RNCB0032061349470004.

A gyülekezet öröme **szeptember 27-én**, vasárnap, új lelkipásztor beiktatására került sor **Krasznán**.

Az ünnepélyen részt vettek a volt krasznai lelkipásztorok is: Gergely Pál, Kiss Zoltán és Borzási Pál, valamint Bándi Sándor, erkedi lelkipásztor, Bálint Pál, nyugalmazott lelkipásztor, Pop Imre úr, Kraszna polgármestere, és Seres Dénes parlamenti képviselő úr. Úgy délelőtt, mint délután Borzási Pál lelkipásztor vezette a programot. Délelőtt Szűcs Sándor szatmári lelkipásztor hirdette az igét a 2Sám 18:19-19:1 alapján, Isten négyféle szolgájáról tanítva. Az ünnepen a krasznaiak és a szilágyperenceseniek közös ének- és zenekara szolgált.

Borzási Istvánért új szolgálati helyén a következő lelkipásztorok imádkoztak: Pardi Félix, Borzási Pál, Szűcs Sándor, Kiss Zoltán, Gergely Pál lelkipásztorok, és Dimény Miklós presbiter, a krasznai gyülekezet elöljárója. Délután Gergely Pál lelkipásztor hirdette az igét a Gal 1:1-5. 9-10 alapján, arról tanítva, hogy Isten szolgájának az Isten tetszését kell keresnie. Mindenért hála és dicsőség Istennek! Ő áldja meg és szaporítsa a gyülekezetét! (**Borzási Johanna**)

■ **Angyalkúton** bemerítési ünnepet tartottunk a körzettel, és „Arad 2” gyülekezettel együtt, **augusztus 30-án**. *Varga Klaudia* fogadott hűséget fehér ruhában az Úr és a gyülekezet mellett. Igehirdetéssel szolgált János Levente testvér, az ágyai körzet lelkipásztora, akit felesége, és a zerindi gyülekezet tagjai is elkísértek. Az igei üzenetben a bemerítés jelentése és fontossága kapott hangsúlyt Jézus példája kapcsán. Az ünnepi alkalomra az új imaházban került sor, amely még nem készült el teljesen. Nagy örömmel léptünk be a tágas terembe, amit betöltött az Úr és a testvérek jelenléte. Újítsa meg az Úr gyülekeze-

tünk minden tagját az odaszánásban, az új tagnak pedig adjon növekedést a hitben és szolgálatban! (**Sallai Jakab**)

■ **Szeptember 13-án** két személy merítkezett alá **Szamosújváron**. Igehirdetéssel szolgált dr. Kis-Juhász Vilmos tv. az ApCsel 9:1-22 alapján. Az imaórát vezette és délután ígét hirdetett Boda János tv. az ippi gyülekezet-

ből. A képen balról jobbra: dr. Kis-Juhász Vilmos lp., Csorba János, Karsai Dávid, Kiss Lehel lp.

■ Isten kegyelméből **2015 október 4-én** bemerítést tarthattunk **Szakaszon**, a falu kultúrházában. Hálát adtunk a 8 fehér ruhásért, és kértük reájuk Isten kegyelmét. A bemerítést Fogarasi Dezső testvér végezte Ákosról, az ígét Szűcs Sándor lelkipásztor hirdette. A fehér ruhások biznyságtévése, az ákosi tetsvérek éneklése és biznyság-

tevése tette széppé az alkalmat. Hála Istennek hogy a Szakaszi Roma Baptista Gyülekezetnek immár 20 tagja lehet. Imádkozunk hogy Isten tartsa meg a hívőket, és még hívjon el embereket az Úr Jézus követésére. (**Szűcs Sándor**)

■ **Szeptember 27-én**, a **rogériuszi baptista gyülekezetben** bemerítési ünnepen vettünk részt, amikor a kishántói Boldizsár Gyula, és felesége Julianna pecsételte meg Istenbe vetett hitét. Simon József lelkipásztor az 1Jn 1:1-3 alapján prédikált, és végezte a bemerítést.

Boldizsár Gyula Nagyfaluban nőtt fel, fiatalon aktív volt a gyülekezeti életben, támogatta a különböző építkezési munkákat. Többször született benne döntés az Úr követésére, de aztán eltávolodott ettől a döntéstől. 1996-ban két nagyváradi bibliaiskolás, Lovász Tibor és Balla Katalin, azt a vakációs feladatot kapta, hogy keressen fel olyan falvakat a környéken, ahol a gyülekezet kihalt. Így jutottak el Szántóra. A kibontakozó misszióhoz később alulírott is csatlakozott. Boldizsár Gyula és neje fogadták az ígét, hűségesen támogatva azt a néhány evangélizációs alkalmat, amelyet sikerült megtartani Kishántón. Idő kelett hozzá, míg az ige elvégezte bennük munkáját, és mostmár fehér ruhában indult el együtt férj és feleség az egyetlen úton, amely az életre visz! (**Mikló Julianna, Nagyvárad-Belvárosi baptista gyülekezet**)

A révi baptisták a civil sajtóban

■ „Buzlea Ionel baptista prédikátor tartott rövid áhítatot” – ragadta meg az újságcikkből a figyelmemet ez a mondat. **Réven is becsengettek** címmel, a Bihari Napló (BN) 2015 szeptember 15-i számában jelent meg a rövidke tudósítás. A nagyváradi közéleti napilap azon a héten számos anyagot hozott a megye iskoláinak tanérvnyitó ünnepségeiről. A révi Technikai Kollégiumban szeptember 14-e reggelén kezdtek, a közel ezer diákot az ortodox és görög katolikus lelkészek köszöntötték. Utánuk a helyi baptista gyülekezet lelkipásztora adott át igei üzenetet és Istentől megáldott tanulási esztendő, békességet kívánt. „Adjon az Isten sikereket és őrizzen, vezéreljen bennünket minden jónak a megismerésében” – mondotta. Az írása végén Hasas János külön bemutatta a magyar tagozatot, ahol az óvodától a 8. osztályosokig bezárólag 55 magyar ajkú gyerek tanul.

■ A révi baptistákról **két héttel korábban is olvashattunk a BN-ben**. A lap szeptember elsejei száma három hasáb terjedelemben, vastagbetűs címmel adott hírt a fúvószenekarok találkozájáról. Augusztus 30-án a község központjában gyülekeztek a helybeliek mellett Tinód és Talpas falvak, valamint a nagyváradi Speranta baptista gyülekezet fúvószenekarai. A közös éneklést követően az eseményt az imaházban folytatták. Pop Florian

előljáró köszöntőjében kiemelte, hogy a rendezvény nem egy fesztivál, hanem azt szolgálja, hogy „közösén imádkozzunk a Teremtőhöz és háláénekeket zengjünk”. Dorel Cosma révi polgármester után Hasas János alpolgármester a révi reformátusok üdvözlését tolmácsolta. Presbiterként kiemelte: a révi baptista imaház azon kevés istenházak közé tartozik, ahol az Úr igéje román és magyar nyelven is elhangzik. A fúvószenekarok eme régiós találkozáját tizedszerre sikerült megtartani. Úgy tudjuk, a legelsőt Dániel Zalán tv., a gyülekezet korábbi lelkipásztora kezdeményezte és szervezte, és az alkalomra akkor a révi futballpályán került sor.

■ **Jubileumi ünnepélyt is tartott nyáron** a révi gyülekezet, amelyről a BN június 22-i, hétfői száma hat hasábos terjedelemben tudósított. A tudósító másfél hasábot írt a baptista bemerítésről: „Egy kisgyermek nem tud dönteni arról, nem tudja bebizonyítani, hogy hisz, hogy Isten országába szeretne bejutni, ám egy felnőtt elkötelezheti és vállalja ország-világ előtt hitét, Istenhez való tartozását.” Az ünnepély programjáról röviden szolt, viszont bemutatta, miként indult a gyülekezet: „Az első révi baptista Péntek István volt, aki 1903-ban jött Feketéről feleségével, Idával és hat gyermekükkel. A cipész mesterség mellett fontosnak tartotta az Úr igéjének hir-

Az újjáépült körösrévi baptista imaház

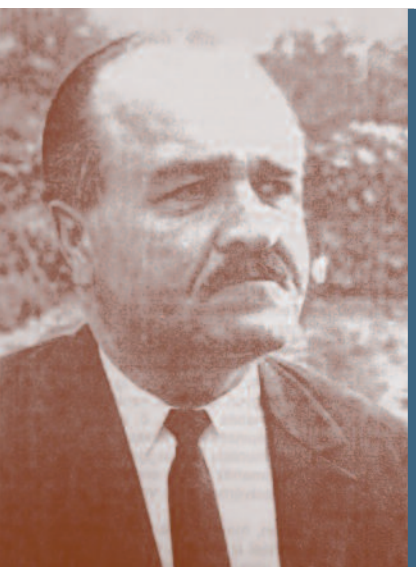
detését”. Szalmafedeles házuk lett az első összejövetseli hely. Majd 1905 nyarán „a háza előtt folyó patakban volt az első keresztkeladás”, amikor „öten fogadtak hűséget Istennek”. Megemlíti a második, rendkívüli bemerítést is, ugyanis 1907. február 2-án a malomárok 20 centis jegét törték fel az alámerítéshez. Áttekintést adott a közösség gyarapodásáról is: ’11-ben megnyitották az általuk épített imaházat, ’23-ban megalakult az énekkar, rá két évre a fúvószenekar. Végül megemlíti az új imaházukat is, amelyet hét éves alkotási folyamat után kétezerben adtak át.

■ **A Szeretetségben tíz évvel ezelőtt írtunk a révi baptistákról, centenáriumi ünnepségük kapcsán**. Akkor a gyülekezetnek 160 tagja volt, egyharmaduk magyar ajkú. Rá nemsokára elkészönt tőlük Dániel Zalán lelkipásztor. Hozzá hasonlóan, mindkét nyelvet jól beszélő pásztort szerettek volna, és kerestek is évekig, tudtuk meg Szilágyi István titkár és sajtófelelőstől, aki meg-megfordult a szerkesztőségünkben. Megemlíthető még, hogy igénylik a Szeretet, a szövetségi kiadványokat is. Sőt a magyarországi baptista kalendáriumából is rendelték (csaknem egyedüli közösségként!) az év elején három példányt. A jelen sorok írója szinte meghatódott ezen, tapasztalván, hogy milyen nagy érték a magyarul való olvasás a másfajta nyelvi környezetben élőknek. És talán ezért is érintett még kelleme-
sebben a civil sajtóban róluk – és egy kicsit magunkról is – hírt kapni. (Szilágyi László)

„Tisztán és hallhatóan” címmel szeretettel ajánljunk minden kedves olvasónknak Marosi Nagy Lajos testvér könyvét. A két-százhetvenkét oldalas keménytáblás, aranybetűs, esztétikus kivitelű könyv a szerző válogatása publikációiból, irodalmi értékű írásaiból, előadásaiból és gondolataiból. Bizonyosságtétel a kötet arról, *hogy miképpen látható meg Isten munkája* a mindennapjaink történeteiben, az egyháztörténet eseményeiben, a Biblia lapjain vagy éppen az ének-zene világában. A kilenc részből álló kötet írásai biblikus módon tekintenek ünnepeinkre, a természet világára és a társadalmi kérdésekre egyaránt. A Baptista Kiadónál megjelent kötet megrendelhető önköltségi áron (1500 + postaköltség) a szerzőnél, a mnl@t-online.hu címen, vagy 06-20-886-0370 számú telefonon, továbbá Budapesten, a Benczúr utcai Baptista Könyvesboltban: mbekonyvesbolt@gmail.com (Ár: 1500 Ft).

20 éve hunyt el Dénes Ferenc

Egy hívő ember, őszinte megnyilatkozása a Dénes-életmű. Ige-illatú imádságok, tanítások és sóhajok. Ennek kitűnő bizonyítéka az alábbi alázatos, verses bizonyoságtétel: *...Terved van velem, érzem, tudom, / Mécsemnek lángját így nem oltád el, / Csupa füst volt már...alig világolt, / De a te szíved??? Megkegyelmezett! / Olyan voltam, mint a megrepedt nádszál, / És nem tört ketté dorgáló szeled. Mellőlem messze küldted a vihart, / Nem vágott le öldöklő fegyvered, / Ajtómon ott állt a megmentő vér, / És az öldöklő nem tért be oda, / Ma megéreztem, áldott Istenem: / Jobban mint most, nem szerethetsz soha!... (Ma megéreztem...)*

Székelymuzsnán nagyapja, Dénes György után csak Gyuri Dénesnek emlegették. Számunkra ma is áldás a homoródszentmártoni körzet, Tordai Dénes lelkipásztor és a Kinda család által útnak indított fiatalember, aki Isten hű szolgálója lett, s akinek életében alapszavak voltak: „Ige”, „ima”, „Jézus”, „bűn”, „kegyelem”, „hála” és „szeress”.

Amikor Molnár Károly temesvári lelkipásztor, *Az Üdv Üzenete* szerkesztője elolvasta az *Egy szív* című ver-

sét, további írásra buzdította az elsőéves teológiai hallgatót! Az erdélyi baptista énekeskönyv, *A hit hangjai* mellett az *Egy szív* című verse ma már református és katolikus zenei kiadványokban egyaránt fellelhető, ugyanis Bánya János megzenésítésében az egyetemes magyar keresztyénség közös zenei kincsévé vált.

Dénes Ferenc Nagy-Küküllő vármegye Szászsáros nevű falujában született 1912 március 2-án. Alig töltötte be ötödik életévét, amikor a világháború zivatarra magával ragadta az édesapját. Özvegyen maradt édesanyja négy gyermekével hazaköltözött Székelymuzsnára. Az elemi iskola elvégzése után Dombi Ferenc hívő asztalos műhelyében tanult mesterséget Homoródszentmártonban. Az ifjú Dénes Ferencet több irányból érik lelki hatások: két hívő asszony megkedvelte az értelmes, versfaragó gyermeket, és gyakran magukkal vitték a baptista imaházba. Az imaházban otthonosan érezte magát, úgyannyira, hogy a kulcsokat is sokszor odaadták neki. Önszorgalomból harmóniumozni tanult, és nyiladozó elmével-szívvvel hallgatta a hirdetett igét. Ezidőben került kezébe Dante *Isteni színjátéka*. A pokol leírása mélységesen megborzasztotta, és elindította az istenkeresés útján. Az igazi megtérést asztalosinas korában élte át Homoródszentmártonban. 1930 október 30-án nyilvánosan is megvallotta ezt, amikor a Nagy-küküllő vizében Tordai Dénes az Úr Jézus parancsa szerint bemerítette.

Két esztendő múlva veszélyes szemgyulladását kapott, és elhatározta, hogy meggyógyulása esetén egész életét az Úr szolgálatára fogja szentelni. Ebben a döntésében egy igehirdetés is megerősítette, amit Molnár Károly mondott el a homoródszentmártoni imaházban a Márk 10:21 alapján. 1933-ban lehetőség adódott arra, hogy a bukaresti Baptista Teológiai Szemináriumban magyar anyanyelvű diákok is tanuljanak. Balaton Zoltán, Bokor Barnabás, Fejér András, Ilonka István, Kelemen Sámuel, Nagy Pál és Veress Efraim mellett a szembetegségéből teljesen meggyógyult Dénes Ferenc is elkezdte a lelkipásztori szolgálatra való felkészülést. Teológiai tanulmányainak megkezdésével egyidőben verssel jelentkezik a nyilvánosság előtt: *Az Üdv Üzenete* októberi számában megjelenik a *Megyek, Uram* című alkotása. Ettől kezdve egyre gyakrabban tűnik fel a magyar baptista kiadványokban (*Szeretet, Békehírnök, A Kürt*, különféle könyvnaptárak), de az igazi sikerre és népszerűsége – amire sohasem vágyott – csupán évekkel később, 1938-ban jut el, amikor megnyeri *Az Üdv Üzenete* irodalmi pályázatát. Ekkor felkéri, hogy a közkezdelt lap társszerkesztője legyen Molnár Károly mellett. Ezt a szolgálatot 1940-ig, a lap beszüntetéséig odaadással végezte.

Lelkipásztori munkásságát 1938 október 28-i felavatásával kezdte meg a homoródszentmártoni körzetben Tordai Dénes mellett. 1939-ben munkaterülete kibővült, ugyanis meghívást kapott a medgyesi gyülekezet pásztorlására is. Nem lakhatott sokáig a városban, mivel Medgyes a II. Bécsi Döntés idején Erdélynek Romániához tartozó részében maradt. Ekkor visszaköltözött Homoródszentmártonba, ahol 1940 október 30-án feleségül vette a korábban Medgyesén megismert Szócs Annuskát. Idővel négy fiúgyermekük született: Tibor, Ferenc, László és Endre, utóbbi három Kolozsváron. Rájuk gondolva írja meg 1981-ben megható versét: *Négy gyermek üdvét akarom!* címmel.

1941-ben Bokor Barnabás Nagyváradra költözött, így a lelkipásztor nélkül maradt kolozsvári gyülekezet Dénes Ferencet hívta meg lelkipásztorának. A „kincses városban” több, mint negyven esztendőn át szolgált 1942 február 20-tól 1982 április 25-én történt nyugdíjba vonulásáig. Igehirdetései amellest, hogy tisztán közvetítették az ige tanításait, retorikai és homiletikai szempontból is példaértékűek voltak. A Kolozsvári Református Teológia diákjai is gyakran beültek az imaház padjaiba, hogy prédikációit hallgassák. Miután Kulcsár Sándor elköltözött Kolozsvárról, Dénes Ferenc még két esztendőn át pásztorolta a gyülekezetet 1986-1988 között. 71-ik életében, 1988 október 2-án bemerítést végzett a kolozsvári gyülekezetben, majd ugyanannak a hónap 23. napján tagja volt az utódját avató bizottságnak.

Lelki hangok című első verseskötetén már dolgoztak a nyomdagépek, amikor 1944-ben bombatalálat érte a helyiséget. A világháború után harminckét évig nem hagyhatta el az országot. A kommunista korszak sötét éveiben csupán kéziratban, sokszor csak titokban terjedhettek versei. 1979-ben sikerült kiadnia az *Illés szekerén* című elmélkedés-gyűjteményt. Ennek a könyvnek, akárcsak az 1997-ben megje-

(folytatás a 10. oldalon)

Lelkipásztori hét a Hargita táborban

Augusztus 10-14 között több mint 30 erdélyi baptista lelkipásztornak volt lehetősége családjá kíséretében egy kis tapasztalatcserére, lelki és testi feltöltődésre a Hargita Keresztyén Táborban szervezett lelkipásztori héten. Jó volt látni egymást a szerető férj, a gondoskodó apa vagy a nagypapa szerepében is.

Dél előtt előadásokat hallhattunk különböző témákban:

1. Kis Juhász Vilmos testvér a családlátogatás fontosságáról beszélt.

Az Ezékiel 34:15-17 versek alapján kiemelte, hogy a pásztorkodás fő célja: megkeresni, visszahozni, kötözgetni, erősíteni, a bűnt megítélni, és legeltetni a bárányokat. Fontos, hogy a lelkipásztor rendszeresen látogassa a családokat, hogy a problémákat még idejében tudják orvosolni. A családoknak is készen kell állniuk a lelkipásztorral való együttműködésre.

2. Budai Lajos testvér az ifjúsági munkáról tartott előadást. Elmondta, hogy nagyon oda kell figyelni a fiataljainkra, mert a világ erősen vonzza őket. Az első dolog, amit tehetünk, hogy jó példát mutatunk nekik. Sok szülő elvárja, hogy gyermekei jól viselkedjenek, de saját viselkedésükkel rossz példát mutatnak. A fiatalok szomjazzák a kapcsolatokat, az információt és a tudást. Legyünk a fiatalok barátai, hogy ne csak az internet tanítsa és nevelje őket. Fontos, hogy a gyülekezetben a megtért fiatalokra szolgálatot is bízunk, hogy növekedhessenek. Készítsük fel őket, hogy képesek legyenek

terhet viselni és ha kell, szenvedni is az evangéliumért.

3. Simon József testvér az alkohol-fogyasztás kérdéséről tanított. Olyan megtörtént eseteket mutatott be a Bibliából és a valós életből, ahol az alkohol sokak életét tönkre tette. A mértéktelen alkohol fogyasztással az a probléma, hogy az ember nem tudja, hol a határ, és könnyen az alkoholizmus csapdájába eshet. A legjobb, ha az ember egyáltalán nem fogyaszt alkoholt, ahogy valószínűleg az apostolok sem fogyasztottak. Alkohol nélkül is lehet egészséges és örömteli életet élni. Ha nem fogyasztunk alkoholt, nem eshetünk az alkoholizmus csapdájába, és nem mutatunk rossz példát azoknak, akiknek az alkohol komoly problémát jelent.

4. Borzasi Pál testvér a jegyváltás, mennyegző témakörével foglalkozott. Bemutatta a helyes bibliai sorrendet, kezdve ott, ahogyan két fiatal megismerkedik házasság céljából, meggyőződnek egymásnak rendeltetésükről, eljegyzik egymást és majd szent, ünnepélyes keretek között házasságra lépnek. A fiatalok a házasságig tartóztassák meg magukat a testi kívánságoktól, hogy ne essenek a paráznság bűnébe. Ezt nem az egyház mondja, hanem a Biblia. A paráznság sok kellemetlen testi és lelki következménnyel jár, és Isten ítéletét vonja maga után. A jegyváltáson jó, ha a szülők és a lelkipásztor is jelen van, hogy áldásukat adhassák az ifjú párra. A mennyegzői istentiszteletet

Nagy Ferenc

úgy kell tekinteni, mint ami a gyülekezeti közösség ünnepe, ahol az ifjú pár látható és láthatatlan világ előtt élet-hosszig tartó hűséget fogad egymásnak. Hisszük, hogy azok a fiatalok, akik tisztán és Isten szerint kezdik a házasságot, megszentelt és példamutató családi életet fognak élni a gyülekezetben és a társadalomban is.

Napközben a lelkipásztorok együtt focihíhattak a fiúkkal, vagy önkéntes munkában vehettek részt a tábor körül. Együtt erővel, örömmel és gyorsan ment még a fahasogatás is. Az esti istentiszteleteken a fiatalok énekekkel és vidám, de tanulságos színdarabokkal dicsőítették az Istent. Az ige minden este meglevenített és imára buzdított minket. Valóban úgy éreztük magunkat, mint egy nagy családban, ahol testvéreinkkel egybeforrt a szívünk.

(folytatás a 8. oldalról)

lent, posztumusz *Ajkammal hirdetem*-nek Megyesi József lelkipásztor tervezett borítót.

Dénes Ferenc lelkipásztori szolgálata mellett sokrétű feladatot látott el nemcsak gyülekezeti, hanem országos szinten is. 1947-től elnöke volt a Kolozsvári Baptista Hitközségnek. 1952-1967 között homiletikát és ekkleziológiát tanított a bukaresti Baptista Teológiai Szemináriumban, a magyar diákoknak ráadásként magyar nyelvet és irodalmat is. Az országos Baptista Unióban hosszú éveken keresztül alelnöki tisztséget töltött be, miközben gondoskodott arról is, hogy az *Índrumătorul Creștin* című havi kiadványban magyar nyelvű oldalak is megjelenjenek.

Látva a nagy énekeskönyvhiányt, 1975-ben kiharcolta, hogy megjelentethesse az általa szerkesztett *A hit hangjait*, amelyben új énekeket válogatott be a magyarországi testvérek 60-as kiadású énekeskönyvéből. A csupán szöveges kiadás a kommunista időben hiánypótló volt. 1975-ban megjelent *A hit hangjai* nyolcadik kiadása, amelyben a hetedik kiadás énekei mellett 62 éneket a magyarországi énekeskönyvből válogatott be. A *Sion énekei* (20. sz. eleji baptista énekeskönyvből) négy éneket jelentett meg ebben az énekeskönyvben.

Írógépek és indigók sokévi munkája után, Isten kegyelme végül „Indulj!”-t parancsolt az ólomkatonáknak.

A Dénes család gyermekeinek nagyrésze elhagyta Erdélyt, majd 1993 augusztus 10-én feleségét, Annuska testvérnőt hívta haza az Úr, épp imaházba jövet. Szeretett Annuskája hirtelen halála erősen megviselte Dénes testvért, aki sokat sírt egyedüllétében, míg 1995 november 1-én az Úr hazahívta 83 éves, hű szolgáját.

Emlékezünk 20 évvel ezelőt bekövetkezett halálára. Hálásak vagyunk Istennek, hogy ilyen elődöt, vezetőt, lelkipásztort és költőt adott nekünk. Dénes testvér 46 évet várt türelemmel, míg a kommunista éra letűntével 1990 tavaszán megjelentethette verseit. Beszámolt arról, hogy már 1944-ben *Lelki hangok* címmel már előkészítette verseit, ólombe-tűk szorgoskodására várva. Írógépek és indigók sokévi munkája után, Isten kegyelme végül „Indulj!”-t parancsolt az ólomkatonáknak.

Versei felől így hagyakozott: „Repülj – a vészes hullámok fölötti nagyon hosszú utad miatt immár alig pihegő, megfáradt – fehér galambocskám, lelkem kisugárzása – csőrödben a zöldellő olajággal: verseskötetemmél, Isten népének megszentelt bárkájából reszkető kezek nyúlnak feléd. Szállj be oda! Kopogtass be minden meggyötört, fájó szívhez, örvendező lélekhez. Fialatokhoz és öregekhez egyaránt. Vigy léleke-rősítőt, égi vigaszt, serkentő üzenetet, hitmelegséget, igazi boldogságot! Vezessed a lelkeket közelebb egymáshoz és Istenhez! Emelj mindenkit közelebb mennyeihez, az áldott, dicső örökkévalósághoz!

Összeállította Kiss Lehel és Kis-Juhász Vilmos

A hívő és a szeszesital

Hadd kezdjem egy személyes bizonyosságtétellel. Én megtérésem előtt használtam a szeszesital minden fajtáját, a sörtől a tömény italokig, megismertem ennek a csábítását. Összefoglalva, beleestem ennek a bűnnek a csapdájába. És vergődtem a csapdában addig, amíg az Úr Jézus ki nem szabadított onnan. Megtérésem után, amely 1979-ben történt Isten kegyelméből, én már egyáltalán nem fogyasztottam szeszesitalt. Megismertem ennek nyomorúságát a saját bőrömon, aztán láttam mások, közelebbi vagy távolabbi rokonaim életében. Láttam embereket meghalni emiatt, és azt is, amikor mások halálát okozták az ital miatt. Ezért, ne várjátok el tőlem, hogy szikrányit is toleráns legyek a szeszesital használatával kapcsolatban. Egy hívő családban egy vasárnap a feleség nem mehetett el az imaházba, csak a férje ment egyedül. Aztán, mikor hazajött a férj, a feleség érdeklődött, hogy miről szólt az istentisztelet. A férj csak annyit tudott mondani, hogy „a bűnről”. „De mégis, mit mondtak a bűnről?” – kérdezte a feleség. „Hát ellene beszéltek.” Én is ellene fogok beszélni a szeszesital használatának. Persze, meg lehet ezt a témát közelíteni tudományosan is, az orvostudomány, a pszichológia, vagy akár a szociológia oldaláról. Én a hitéletbeli oldaláról akarok beszélni ennek az Efézusi levél 5-ik fejezete alapján: „Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen ezért ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata. Ne részegedjete meg bortól, amelyben pusztulás van, hanem teljete meg Lélekkel.”

Tiltja-e a Biblia az alkoholfogyasztást?

Keresztyén körökben is vannak, akik a szeszesital használatát elfogadják, megpróbálnak érvelni mellette még a Bibliával is, és mondják, hogy a Biblia nem tiltja egyértelműen a szeszesital használatát, és ez valóban így van. Például az Ószövetségben a bőség mutatója a bor: „Örülnek, mint amikor sok a búzájuk és a boruk”. A búza, az olaj és a bor a bőség jelképei az Ószövetségben. Akik az Újszövetség alapján érvelnek az alkoholfogyasztás mellett, azt mondják, hogy az Úr Jézus nem adott új parancsolatot, és nem tiltotta meg egyértelműen, hogy az emberek bort igyanak. Sőt, maga is ivott bort. Említik Timóteust is, aki gyengélkedvén azt a tanácsot kapta Páltól, hogy „élj egy kevés borral”. Azt mondják tehát az ilyen érvelők, hogy rendben van az, ha valaki italt használ alkalmanként és mértékletesen, és nem vétkezik ezzel. Mindez igaz, a Biblia valóban nem tiltja egyértelműen a bor használatát, mégis nagyon sokszor figyelmeztet ezzel kapcsolatban. Megfigyelhető, hogy főleg abban az esetben nincs ilyen tiltás, amikor az az étkezéssel kapcsolatos. Amikor viszont csak úgy az étkezésen kívül leültek inni az emberek, azt már az >>>

Ószövetségben is elítélte a Biblia. A „borozást”, az „italozást”, amikor kimondottan az ital kedvéért ültek le, és fogyasztották az italt. Amíg az étkezéshez kapcsolódott, addig nem ítélte el a Biblia, azon kívül azonban a veszélyekre figyelmeztet: „Jaj azoknak, akik hősök a borivásban”, vagy „Ne nézd a bort, hogy csillog a pohárban, meg alácsúszik, és megcsal, mint a kígyó”. A Biblia figyelmeztet, hogy veszélyes lehet. Igen, lehet fogyasztani nagyon kis mértékben, úgy, hogy még nem vétkeztél vele, de nagyon könnyen át lehet lépni azt a határt, amikor már vétkezel, ártasz magadnak. És sokszor nem veszed észre, hogy hol van az a határ, ezért a szeszital használata veszélyes dolog. Olyan, mint amikor az ember a tűzzel játszik, vagy borotvaélen táncol: „Próbáljuk meg, vajon sikerül életben maradni?” Vagy sikerül, vagy nem.

Egy negatív példa

Vannak negatív példák is erre az Ószövetségben. A legszembetűnőbb Nőé esete, akiről a Biblia úgy fogalmaz, hogy korának leghűségesebb embere volt Istenhez, megtapasztalta az Ő gondviselését, Isten üzenetét adta át az embereknek, akkor is építve a bárkát, amikor kinevették. Semmi nem ingatta meg a hitét. És amikor azt gondolnánk, hogy az özönvíz után kezdődik egy új korszak, ahol mondhatni bűn kihalt, akkor olvassuk a következőket: „Nőé, a földműves volt az első, aki szőlőt ültetett. Egyszer bort ivott, megrészegeedett, és meztelenre vetkőzött a sátrában.” Elgondolkodhatunk azon, mi vezetett odáig, hogy Nőé részegre itta magát, és olyan dolgot tett, amit tiszta fejjel, józanon soha nem tett volna meg: meztelenül ült le a sátra közepén. Itt van egy ember, akit korábban nem ingatott meg semmi, szent ember, és hirtelen a részegség miatt elveszítette ezt a szentséget, és ezzel együtt a tekintélyét is. Elsősorban az ő középső fia előtt, aki rátalált, és akivel a jó kapcsolata is odalett, mivel másnap, mikor kijózanodott, és megtudta, mi történt, megátkozta Hámot. (A bibliai példát János Csaba fejtette ki.)

Miért mondjak nemet a szeszital-fogyasztásra?

Először is azért, mert ez nem szükséges ahhoz, hogy egészséges, vagy boldog életet éljek. Sokkal jobban megvidámít az Úr, mint az alkohol. Igaz, hogy szomjazom, de csak az élet vizére. Az Ézsaiás 55-ben olvassuk: „Miért adtok pénzt azért, a mi meg nem elégíthet? Oh mindnyájan, kik szomjúhoztok, jertek e vizekre!”

Másodszor azért is nemet mondok, mert nem akarom, hogy ártsan! Így biztos, nem fogok soha megrészegegni! Így biztonságosabb, nem teszem ki magam a veszélynek, nem fogok beleesni a csapdába. Ha elkezdek iszogatni, nem vagyok benne biztos, hogy nem fogok valamikor megrészegegni...

Harmadszor, ha nem fogyasztok alkoholt, akkor nem mutatok rossz példát. Milyen lenne az, ha a gyülekezet tagjai látnák, hogy a lelkipásztor is fogyasztja az italt? Én emlékszem ilyen időkre gyermekkoromból. Voltam menyegzőn, eljegyzésen, ahol mindenféle ital volt az asztalon, egészen a töményekig, és azt is láttam, hogy a lelkipásztor koccintott, bár nem ivott sokat, csak annyit, hogy éppen lássa mindenki, hogy a lelkipásztor is iszik. Hogy aztán a többiek lelkiismeret furdalás nélkül ihassanak. Arra is emlékszem, hogy rövidesen feltették a világi zenét, és megkérdezték tőle, hogy mit szól ehhez. És akkor a lelkipásztor szépen megfürösztyötte azt a stílust, hogy „ilyen is van”. De mit is mondhatott volna, miután együtt ivott velük? Fiúk-lányok kimentek együtt, majd visszajöttek... Emlékszem ilyen időre, és arra, hogy az alkohol mennyire káros a gyülekezetre. Az Ószövetségben sem ihattak, akik szolgálatban álltak, s nincs ez másképp az Újszövetségben sem, hiszen egyetemes papságot vallunk. Ebből következik a következő kérdés: mikor nem vagyunk mi szolgálatban? Bármikor, hétköznapi is, lehetőség adódhat a szolgálatra, és ezt nem tehetjük elkábult fejjel.

Hogyan mondjunk nemet?

Először is szükség van egy elhatározásra. Azt olvassuk, hogy Dániel elhatározta, hogy nem iszik a király italából. És ez olyan erős elhatározás volt, hogy még az életét is feltette rá.

Másodszor, el kell határoznom, hogy vállalom ezt a döntésemet az emberek előtt, beleértve nem hívő ismerőseimet is. Egyszer fiatalkoromban, megtérésem után nemhívó rokonaimnak segítettam, és vásárolni küldtek az üzletbe. Többek között vennem kellett egy fél liter pálinkát is. Aztán, amikor hazavittem, és láttam, hogy attól valaki megittasodott, akkor nagyon vádolt a lelkiismeret, hogy én vittem haza azt az italt. Akkor született meg bennem először a döntés, hogy ha én nem iszom, akkor másnak sem fogok adni. Adott esetben, lelki vezetőként vallásos körökben is vállalni kell ezt.

Az alternatíva

„Meg ne részegejtek bortól, hanem teljesejtek be Szentlélekkel!” Ha a bor ajtót nyit a démoni világnak, azt az ajtót be kell zárni, és meg kell nyitni a Szentléleknek. Vagy az egyik, vagy a másik. A bor és a Szentlélek egyszerre nem munkálkodhat bennünk. A Szentlélek teljessége egy olyan áldás, amit nem lehet, és nem szabad nélkülözni. Enélkül nem lehet szolgálni, még az asztalok körül sem. Mert amikor diakónusokat választottak, akkor is olyan embereket kerestek, akik teljesek hittel és Szentlélekkel. Ezért kell nemet mondani a bornak, és igent Isten Szentlelkének.

*Simon József hargitai táborban
elhangzott tanításának részlete*

Növekedj, felnőve Krisztushoz!

Bizonyára sokan várták már ezt a konferenciát, akárcsak én. Őszintén megvallva, nekem első alkalom volt, amikor részt vettem egy ilyen típusú keresztyén ifjúsági rendezvényen. Hogy miért, az kissé hosszás történet lenne, és most nem talál ide, ettől eltekintve tetszett a konferencia, és csak annyit mondhatok, hogy az Úr időzítései a legjobbak.

Pár ismerőssémmel együtt, vonattal tettük meg a Kolozsvár-Várad közötti utat. A szerelvény természetesen nem futott be a jegyen feltüntetett időpontban, és az út is hosszadalmas volt, ugyanakkor a vagonban ahol tartózkodtunk, attól eltekintve, hogy mindegyik ablaka nyitva volt, szunába illő légkör uralkodott. Nyilván, így jobban esett volt az esti zuhany.

A hivatalos kezdés előtt pár perccel érkezünk meg a rogiuszi gyü-

lekezethez egy olyan taxival, amelynek a sofőrje először nem tudta pontosan milyen irányból is közelítse meg a *Podului utca 29-et*, és amint észrevettük, a magyarokat sem szimpatizálta túlságosan. De a lényeg, hogy beértünk a regisztráció végére, volt időnk lepakolni, én pedig ráérttem pár „regisztrációs fotót” lőni, szóbaállni néhány kint tartzkodó friss ismerőssel, elvégre utánunk is jöttek még személyek.

Az imaház főtermébe lépve kellemes hangulat fogadott. Tekintettel spontánul végigfutottam a nagyrészen megtelt terem fiataljait, ami egy gyors kameramozgáshoz hasonlított, így aztán első látásra mindenki ismeretlennek tűnt számomra, viszont kicsivel később, a sorok között fotózva, már volt alkalmam alaposabban szétnézni, és több régi, illetve

„Az igazsághoz ragaszkodva
nővekedjünk fel szeretet-
ben mindenestől őhozá, aki
a fej, a Krisztus.”
(Efézus 4:15)

új ismerősre lelteni. Pontosan már nem is emlékszem, ki tartotta a hivatalos megnyitót, vagy milyen énekek szóltak. Azt elmondhatom, hogy az egész konferencia alatti dicsőítés szerintem az Úrnak tetszően zajlott le.

Éneklés által „beszélgetünk” is Istennel, viszont amit elmondunk neki a dalok szövegein keresztül, azt vajon mindig komolyan is gondoljuk?

A konferencia témájához tartozó első szolgálatot *Pafkó Tamás* debreceni lelkipásztor részéről hallgathattuk meg. A „nővekedés” terén

mutatkozó kiskorúság jeleiről és okairól beszélt, amelyek ha jelen vannak az életünkbe, gátolják a Krisztusban való szellemi-lelki fejlődésünket. Ugyanakkor szóba kerültek a lelki érettség jelei is, mint például: a hitben való járás, a láthatatlan dolgokra való tekintet, ezekre való összpontosítás.

A napot vacsorával zártuk, majd pedig megtörtént az elszállásolás.

Szombaton kellemes napsütéses reggelre ébredtünk két ismerőssel együtt, egy kedves család otthonában. Hosszú nap várt ránk. Reggeli után elmentünk az imaházhoz, ahol a zenés áhítat után két Merényi Zoltán budapesti lelkipásztor által vezetett szolgálaton vehettünk részt. Az első szorosan kötődött a konferencia témájához, és a növekedés érdekében történő változásokról szólt. A második fórumbeszélgetés volt a homoszexualitás kapcsán, amelyet több szempontból is megvizsgáltunk. Bár én – és nem csak én – jobban örültem volna egy „párkapcsolatosabb” témának, hasznosnak ítélem az említett előadást, elvégre fontos, hogy a hívő fiatalok extrémebb témákról is inkább a gyülekezetben értesüljenek, mintsem a világ különböző piszkos forrásaiból.

A délelőtti programok után választható szabadidős tevékenységek következtek: a gyülekezetnél társasjáték és filmezés, városnéző séta, az Oradea Shopping Cityben különböző komolyabb társasjáték. Mivel én úgymond nem ismerem Nagyváradot, csatlakoztam a városnéző csoporthoz. Meglepően kevesen voltak, alig harminc-negyven személy, de ettől eltekintve nem bánom a döntésem. Többnyire a belvárosban járkáltunk, több felújításra váró épületet láttunk, amelyek nagy részben Rimánóczy Kálmán építész nevéhez fűződnek. Megálltunk a „művészek asztalánál”, ahol volt egy üres szék, jelezve, hogy a művésztben mindig, mindenkinek van szabad helye, majd pedig a város polgármesteri hivatalának ötven méter magas tornyából adódott alkalmunk megcsodálni Szent László városának panorámáját.

Este, Simon József helybeli lelkipásztor szolgált. Jézus követéséről volt szó, ehhez kapcsolódóan három jellel is fellépett a debreceni „Dilemma Drámaszínpad” színjátszó csapat. Személyesen is megfogott kijelentés az egyik előadásból: „Hogy nevezhetsz Uradnak, ha nem teszed, amit mondok?”.

Bár nem vártam a végét, de eljött. Az este folyamán kialakult zord idő másnapra az esőt is elhozta.

A konferencia utolsó szolgálatát Borzási Pál magyarló-nai lelkipásztor részéről hallhattuk, az odaszánásról, egy elkötelezett szolgálatért, Krisztus részére.

A zárás, majd ebéd után még pár percre alkalom adódott egy kis beszélgetésre, majd néhány új utitársal – ezennel nem vonattal – elindultunk hazafelé.

Növök, növök, növök...

Ketten vagyunk. Én inkább hallgatók. Figyelem, amit Hajnalka csacsog. Négyéves. Mindent elmond, megmutat: Kedves játékokat:

„Nyuszi ül a fűben”... kis éneket: „Gyermek vagyok én, mit adhatok én Tened?”

Aztán elárulja előre, mi a terve a jövődre:

„Növök, növök, növök, és óvodás leszek.

Növök, növök, növök, és iskolás leszek.

Növök, növök, növök, aztán olyan leszek, mint Enikő.

Növök, növök, növök, aztán olyan leszek, mint Ildikó.

Növök, növök, növök, és olyan leszek, mint édesanya.

Növök, növök, növök, aztán férjhez megyek.”

Csak ennyi. Egyszerűbb nem is lehet.

Búcsút vettünk, de elkísért utamra Hajnalka csengő, tiszta hangja.

S ha szól az ige: „Növekedjete!”

- szinte látom a szőszke gyermeket... szemében szüntelen derű...

s hallom a tervet, - olyan egyszerű! - visszhangzik benne az örök „növök, növök, növök.”

Elgondolom: De jó lenne, ha mi, mennyei Atyánk nagy gyermekei ugyanígy terveznénk el, ilyen bátran és ilyen reménységgel, hogy hitben, szeretetben, kegyelemben, Jézus Krisztusban, az én Mesteremben növök, növök, növök. Ezer más tervet többé nem szövök. ez az egy elég mindhalálíg, hisz ha valóra válik, üdvösség az, örök. Jézus Krisztusban „növök, növök, növök!”

Túrmezei Erzsébet, 1955

■ **Szeptember 6-án** az Úr hazaszólította **Bartha Dezső** testvért **Magyargoroszlóról**. Siralmait Isten örök vigasgra fordította, amikor hazahívta a di-csősébe hűséges gyermekét. Életének ideje 83 esztendő volt. Mindvégig boldog házasságban élt feleségével, Rebekával.

Öt gyermekük által Isten népes családdal is megáldotta őket, akiket testvérünk haláláig a szívében hordozott. Aktív és oszlopos tagja volt a gorszlói baptista gyülekezetnek. Az Úrhoz való ragaszkodása és szolgálatkészsége jó példa marad a hátramaradtak számára. Kiváló emlékezőtehetségének, és az Úrral való élő kapcsolatának köszönhetően jó tanácsadó és hűséges munkatárs volt a beteglátogatásban és a misszióban. A temetésre szeptember 8-án került sor, amelyen Gáll Lajos, Király Tibor, Bándi Sándor, Veress Ernő és Sándor András lelkipásztorok szolták a vigasztalás üzenetét. Tegye az Úr áldottá testvérünk emlékét, az elhangzott ígéretet, és az Istent dicsőítő szép énekeket, hogy általuk mások is elkötelezzék magukat az Úr Jézus követésére! **(Veres Ernő)**

■ **Magyargoroszlón augusztus 26-án** kísértük utolsó útjára **Domokos Jenő** testvért, akit hosszú szenvedés után 88. életévében szólított magához az Úr. A temetési istentiszteleten Veress Ernő lelkipásztor hirdetett ígét, valamint Sándor András jelenlegi-, illetve Varsányi Rudolf, volt gorszlói református lelkipásztorok. A temetésen szolgált a gyülekezet énekkara és fuvóskara is. Jenő testvért Isten kiváló zenei tehetséggel áldotta meg, amit kamatoztatott is az Ő szolgálatában. Fiatal korában vonós zenekart alapított, majd amíg egészsége megengedte, orgonistaként és énekkari tagként is hűségesen szolgált az Úrnak. Élete utolsó éveiben családtagjai szeretettel és odaadással gondozták. Istennek vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére! **(BB)**

■ „Akit temetünk, egy imádkozó asszony volt”, hangsúlyozta ígehirdetésében Papp Dezső körzeti lelkipásztor a nevezetes: „Mert tudom, hogy az én Megváltóm él” (Jób 19:25-26) ígeversek szerint. **Bálint Berta** (82) koporsóját álltuk körül Biharszentjánoson **szeptember 15-én**. A ká-

polnánál vigasztaló üzenettel szolgált még Csomay Árpád református lelkész, „még ha falak közé lennénk is rekesztve”, mondotta, „folytassuk az imádkozást, így vándoroljunk”. „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg” (Jel 14:13), búcsúztunk a sírnál a feltámadás reménységével. Imádkozott

Molnár Miklós és Gergely András Nagyváradról. A kellemes napsütésben az énekkart Fűzfa Andrea vezette. Özv. Bálint Lászlóné Kémerről költözött Szentjánosra '84-ben, legkisebb fia, László, és menyee, Csilla viselték gondját.

Betegségei miatt az utolsó négy évben már nem jöhetett el az imaházba. Szerette a közösséget, hordozta a kémeri ébredés szellemiségét, készült az eltávozásra. Harmincöt évet töltött özvegyen, férje harminc évnyi házasság után, egy baleset következtében halt meg. Középső fiát, Sándort is el kellett temetnie; István, az idősebb fia családjával egy Nagyvárad közeli településen él. Összesen hat leányunoka viszi tovább a családfát. Akik ismertük, őrizzük Berta néni emlékét. **(Szilágyi László)**

■ **Augusztus 29-én** érte a hazahívó szó **Borbély (szül. Varga) Olga** testvérnőt, 86 évesen, Clevelandban (USA). A gyászszertartáson, szeptember 1-én szolgált Dan Bartell amerikai lelkipásztor angol nyelven, magyarul Nagy Sándor testvér a Fil 3:20-21 verseivel. Búcsúztak tőle

lánya, veje, két unokája és unokaveje Amerikában, menyee, két unokája és öt dédunokája Romániában. Testvérnőnk 1929. június 26-án született Hegyközszentimrén, majd házasságkötés révén Biharfélegyházára költözött. Házasságukat Isten egy fiú és egy leánygyermekkel áldotta meg. Férje meghalt 2001-ben, fia pedig 2004-ben. Ez után lányához költözött az Amerikai Egyesült Államokba. A clevelandi magyar gyülekezetben szolgált a fiatal korában megtanult versekkel. Isten vigasztalása töltse be az űrt, amit a kedves édesanya, nagymama hagyott maga után. **(Szilágyi Borika)**

„...és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak.”

■ **Szilágygörcsönyben, 2015 július 24-én** temettük özvegy **Kiss Ferenc** testvért, aki 98 évet kapott az Úrtól. Már fiatalon megtért és bemerítkezett, s a gyülekezetben minden szolgálatban buzgón részt vett. Sok éven át volt a gyülekezet elöljárója. Szűcs Erzsébettel

kötött házasságot, Isten gyermekekkel is megáldotta őket. A második világháborúban 4 éven és 7 hónapon keresztül volt fogságban, Oroszországban. Mindez nem tántorította el a hittől, hazatérte után is hűségesen szolgált az Urat. Élete második szakaszában Amerikában tartózkodott lányainál. Hűsége és ragaszkodása az itthoni kis gyülekezet felé arra indította, hogy visszatérjen és továbbra is aktív tagja legyen a szilágygörcsönyi gyülekezetnek. A gyászistentiszteletre összegyűlt népes hallgatóságnak Isten vigasztaló ígét Módi Miklós lp. (1k 1:23) és Fazakas György lp. (Jób 5:18,26) hirdették. Áldott emlékét őrizi 3 lánya, vejei, 9 unokája és 10 dédunokája. **(Major Johanna)**

Tájékoztatás a teológiai hallgatók kiküldetéséről a szolgálatba

Szeretettel köszöntjük a gyülekezeteket az Úr Jézus nevében! Ez évben Szövetségünk vezetősége a következő módosításokat hozta a teológiai hallgatók legációjával – gyülekezetekben való szolgálatukkal – kapcsolatban:

1. A karácsonyi-újévi imaheti legáció négy hetet tart, idén 2015 december 20-tól 2016 január 17-ig. Ebben a periódusban az Erdélyi Magyar Baptista Teológiai Fakultás nappali oktatásában részt vevő, **lelkipásztori szakon tanuló diákjai mindegyik évfolyamból** egy, az őket fogadó gyülekezetben, körzetben segít a szolgálatban a fent említett ünnepi és év eleji alkalmakon (karácsonyi szolgálatok, kántálás, látogatás, ó- és újévi szolgálatok, imaheti alkalmak és minden más programon, amire a testvérek megbízzák őket).

A hívó gyülekezet feladata a teológiai hallgató elszállásolása és étkeztetése ebben a négy hétben, illetve a lelkipásztor és a gyülekezet vezetősége megbízza, segíti és számon kéri szolgálatában a légátust. A négy hét eltelte után megkérjük a fogadó lelkipásztort, hogy 2-3 oldalban számoljon be a Teológia dékánjának a légátus szolgálatairól és a személyes, vezetőségi, vagy gyülekezeti észrevételekről.

Megkérjük a gyülekezeteket, **akik igényelnek** a karácsonyi-éveleji periódusra légátust, e-mailben jelezzék **Giorgiov Adrián dékán testvérnél** (adriang777@gmail.com) vagy **Kis-Juhász Vilmos, oktatási alelnöknél** (kjvilmos@gmail.com).

2. A húsvéti és pünkösti ünnepekre is lehet igényelni légátust, ezek azonban 3-5 napos periódusok. Ezekre az időszakokra a testvérek igényelhetnek a Teológiai fakultásunk levelezős szakon tanuló hallgatóiból is.

3. A nyári szünidőben: július és augusztus hónapokban a gyülekezetek 2 (két) vagy maximum 3 (három) hétre igényelhetnek légátust a különböző alkalmak és programok rendezéséhez (evangélizációk, tábarok, nyári tanfolyamok, építkezések, stb.). A nyári periódusban a nappali tagozaton tanuló teológus hallgatókat lehet meghívni. A teológusok: *Moroz Tamás, Sebestyén László, Szűcs Dániel – nappali tagozat, Szűcs Zsolt, Ferkő Attila, Oláh Elemér Róbert, Máté András, Szabó Sándor, Kelemen Sándor Tomi, Molnár Ottó – levelező tagozat.*

Kis-Juhász Vilmos, oktatási alelnök

HAVI KÖZ – az utóbbi hetek közéleti hírei

■ **Szeptemberben** a Közel-Keletről, elsősorban a háború sújtotta Szíriából induló **menekültáradat árasztotta el Európát**. A téma nagy visszhangot kapott minden médiában. „Itt állok, másként nem tehetek! Isten engem úgy segítjen!”, válaszolt Luther Mártont idézve Orbán Viktor a Bild című német napilap azon kérdésére, hogy „hogyan érzi magát Európa fő politikai gázkamrájaként”.

■ **A menekült-krízissel kapcsolatban a német baptisták is megszólaltak.** Thomas Klammt, német baptista vezető nyilatkozatát a kérdésről a *Baptist Times* című honlap idézi. „Számomra meglepő, és kicsit büszke is vagyok az országomra, látva a befogadókészségét. Nem mindig volt ez így”, kezdi nyilatkozatát Klammt. „Hálás vagyok, hogy itt lehetek ebben a pillanatban”, hozzátéve, hogy a német emberek rengeteg bűnt, ruhát és élelmet adományoztak. „A német baptisták tudják, hogy egy nagyobb közösség tagjai”, mondja, „és mindenki jólétéért tenni szeretnénk.” „A gyülekezet közösséget nyújt”. Az adományokról azt mondja, hogy jobb lenne a libanoni és törökországi táborokba küldeni inkább. „Óriási kihívás előtt állunk, és ez még sokáig velünk marad. Ugyanakkor a bevándorlók számára is lehetőség ez a krízis, hogy meghallják az evangéliumot, és a gyülekezetbe jöve, megtalálják a szerető Istent.”

■ **Fiatalok munkaerő-piaci elhelyezkedését segítő konferenciát tartottak a Partiumi Keresztény Egyetemen.** A *Practimuss* elnevezésű projekt nyitókonferenciájára szeptember 29-én, kedden került sor. A szakmai gyakorlat hiánya az egyik legfőbb probléma a fiatalok munkaerőpiacon való elhelyezkedésekor. Ezért ez a projekt szakmai gyakorlatokat szervez a PKE tíz szakáról kiválasztott 270 hallgató számára különböző cégeknél, vállalkozásoknál, intézményeknél, továbbá pályaaorientációs tanácsadást tartanak a PKE 300 hallgatója számára. Tapasztalatcserékre kerül sor a PKE 100 hallgatója számára, ezeken belül többek között ösztöndíjat biztosítanak a résztvevő hallgatóknak, 40 különdíjat osztanak ki a portfóliók versenyén, karrierközpontot hoznak létre, karriernapokat szerveznek, kutatásokat szerveznek a munkahely kínálat és kereslet területén, támogató csoportokat hoznak létre és működtetnek majd. A projekt menedzsere **Dr. Bernáth Krisztina**, a PKE tanára, koordinátora **Dr. Horváth Gizella** rektor-helyettes, munkatárs **Dr. Balogh Brigitta** egyetemi docens. A megnyitón pályaaorientációs tanácsadóként részt vett **Balla Annamária** pszichológus, és **Székesi Levente** szociológus. (Forrás: Erdon)

Aranymenyegzők

Budai Lajos Sámuel nyugalmazott lelkipásztor és felesége, **Budai Irénke** testvérnő augusztus 15-én adtak hálát Istennek népes családjukkal együtt Szatmárnéme-

tiben a házasságban megélt 50 évért. Házasságukat Isten szeretete kísérte. Sok próba volt, sok vihar tombolt, de nem dőlt össze, mert kősziklára volt alapozva. Arra, hogy az Úrtól kapták egymást. Mind a szülők, mind a hat gyermek hálás szívvel mondott köszönetet Istennek a megtartásért és a szeretetért, amit a családban tapasztalt. Nagy volt az öröm a szatmári gyülekezetben is, amikor a testvérek is megemlékeztek a megtett útról. Jó volt így megünnepelni ezt a neves évfordulót! (BLD)

Nagyon áldott alkalmat adott az Úr július 19-én, amikor **Fábián István és felesége** visszaemlékeztek arra, hogy immár 50 éve érezhetik együtt az Úr gondviselését. Őt és feleségét két leánygyermekkel és négy unokával áldotta meg Isten.

Az alkalmi istentiszteleten a 127. Zsoltár alapján szolgált a szatmárnémeti román gyülekezet pásztora, Mícu Mihai testvér, ezt követően a család, a testvérek, a

barátok részéről hangoztak el biztonságtévések, biztatások, hogy az élet alkonyán is legyenek hűségesek Urukhoz. „Haza vágyom én az Atyai házhoz...”, hangozott a testvérnő legkedvesebb éneke szeretett unokája előadásában. Testvéreink hálával látták, hogy a Kelemen családnak is sikerült részben jelen lenni, és Ausztráliában élő lányuk is eljött erre a felemelő ünnepélyre.

(Bálint Vilmos)

Meghívó missziókerületi közgyűlésre

Szeretettel várjuk a testvéreket az év végi missziókerületi közgyűlésekre a következő időpontokban és helyszíneken:

■ SZÉKELYFÖLDI MISSZIÓKERÜLET

– november 28., Hargita Tábor

■ KOLOZSVÁRI MISSZIÓKERÜLET

– december 5., Magyarlóna

■ NAGYVÁRAD MISSZIÓKERÜLET

– december 12., Margitta

■ ZILÁHI MISSZIÓKERÜLET

– december 19., Hadadnadas

A gyűlések **délelőtt 10 órakor kezdődnek**. A napirend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, valamint egy előadás meghallgatása a Szövetség képviselője részéről.

A teljes jogkörű gyülekezetek **tagszámukhoz képest** a következőképpen küldhetnek képviselőket:

– 20-50 tag között: 1 képviselő

– 51-100 tag között: 2 képviselő

– 101-150 tag között: 3 képviselő

– 151-200 tag között: 4 képviselő

– 201-250 tag között: 5 képviselő

– 251-300 tag között: 6 képviselő

– 301-350 tag között: 7 képviselő

Ezen felül, minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

*A testvéri találkozás reményében,
Borzási Pál főtítkárr*

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix. **Főszerkesztő:** János Csaba.

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMÂNIA.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

www.rmbgysz.ro/szeretet-archivum

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605